

ἡ ἀποστασία ἤνοιξεν εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ ὅτι ἂν ἤθελον μείνει εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἤθελε τοὺς φρονεῦσαι ὁ Σουλτάνος, ὥστε ἐκ τούτου δραπετεύσαντες κρυφίως, ἦλθον εἰς τὴν Μάνην, τοὺς ὁποίους ἰδὼν ὁ Π. Μαυρομιχάλης, πειθθεὶς δὲ καὶ παραβιασθεὶς μάλ-
λον ἐκ τῆς δραπετεύσεως τῶν υἱῶν του, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν Μάνην, καὶ μετέβη εἰς τὴν Καλαμάταν, μάλιστα διότι καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γεώργιος, ὅστις διέμενον ὡς ἐνέχυρον εἰς τὴν Ἐξουσίαν διὰ τὴν Ἡγεμονίαν τῆς Μάνης, φαίνεται, ὅτι δὲν εἶχε φέροι εἰς τὸν πατέρα του καλὰς εἰδήσεις οὔτε διὰ τὴν Ἡγεμονίαν του, οὔτε διὰ τὴν ἀποστασίαν τῆς Βλαχοπογοδανίας, καὶ ἕνεκα τούτων ἀπελπίσθη ὅλως διόλου, καὶ ἐκινήθη εἰς τὴν ἀποστασίαν.

Ἐντοσοῦτω ὁ Γρηγόριος Δικαῖος μὲ τοιαύτας διαφόρους μωρολογίας ἐκίνησεν εἰς ἐνθουσιασμόν τοὺς πάντας· καὶ ὄχι μόνον δὲ αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ ἑταιρισταί· καὶ μὴ ὅλα ταῦτα ἐφάνησαν ὅλαι αὐταὶ αἱ μωρολογίαι ὡφέλιμοι, καθότι ἂν οἱ Ἕλληνες δὲν ἤθελον φθάσῃ εἰς τοιοῦτον ἐνθουσιασμόν, ὡς καταβεβαρυμένοι καὶ τετυφλωμένοι ὄντες ἀπὸ τὰς Ὀθωμανικὰς τυραννίας, ἂν δὲν ἤθελεν ὑποπέσῃ εἰς τοσαύτην κατάχρησιν ἡ Φιλικὴ Ἐταιρία, μάλιστα καθὼς ἐφθασαν νὰ λάβουν τελευταῖον οἱ Ὀθωμανοὶ διαφοροῦς πληροφορίας περὶ αὐτῆς, καὶ ἂν δὲν ἤθελε γίνῃ ἑναρξὶς τῆς ἀποστασίας τὴν 25 Μαρτίου (1821), ἀναμφιβόλως οἱ Ἕλληνες ἀπετύγγανον διὰ πάντα· ἀλλ' ὅλα αὐτὰ, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡ διαδοθεῖσα φήμη ὅτι εἰς τὴν Μάνην ἔφερον ὁ Κολοκοτρώνης 10,000 στρατεύματα, ἔτι δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες τὰς ὁποίας εἶχον πάντοτε καὶ οἱ